

Bergvesenet

Postboks 3021, 7002 Trondheim

Rapportarkivet

Bergvesenet rapport nr BV 1082	Intern Journal nr	Internt arkiv nr	Rapport lokalisering Trondheim	Gradering Åpen
Kommer fra ..arkiv Killingdal Grubeselskab 1988	Ekstern rapport nr	Oversendt fra	Fortrolig pga	Fortrolig fra dato:
Tittel Kort rapport over Storvold Grube				
Forfatter Kr. Haslum		Dato 23.05 1914	Bedrift Killingdal Grubeselskab	
Kommune Holtålen	Fylke Sør-Trøndelag	Bergdistrikt Trondheimske	1: 50 000 kartblad 16201	1: 250 000 kartblad
Fagområde	Dokument type	Forekomster Storvoll Gruve		
Råstofftype Malm/metall	Emneord Cu			
Sammendrag Rapporten omhandler en kort beskrivelse av de geologiske forhold, grubens drift og med malmgangenenes opptreden.				

Kort rapport over Storvold Grube.

1082

clh

Beliggenhet:

(avskrevet 19/7.54.

I Ålens herred er beliggende 7,5 km. omtrent rett i syd for Eidet st. på Røros banen. Gruben ligger like over skoggrænsen på Stordalshøgden vestre skråning mot Hesjedalen.

Der er om vinteren god anledning til malmtransport på slæde til Eidet st. Kjøringen beløper sig til 4.50 pr. ton. En taugbane fra gruben til Eidet vil koste ca. 80.000 kr.

Geologiske forhold.

Gruben ligger i de såkaldte Rørosskifre i samme lokale distrikt som Rørosgrubene: Kongens grube, Sextus grube, og Muggruben og danner en fortsættelse av malmdraget fra disse gruber mot nord.

Ca. 4,5 km. vestenfor gruben ligger Øiungens store gabbrofelt og efter de nuværende teorier for vore kisforekomsters oppståen akul-le altså forekomsten stamme fra dette store gabbrofelt.

Malmen optræder i dagen med et strøk SV-NØ. Her optræder i en længde av 3-400m. flere magnetkismalmstokke og inden disse også linser avxsvovlkis og kobberkis.

Malmen forekommer i det liggende (hængende?) av en kvarts-
holdig amfibolitskifer og har i det liggende (hængende?) en glimmer-
skifer.

På en av disse magnetkismalmstokke er Storvold grube anlagt.
Grubens drifter og gangenes optræden.

Gruben er opfaret efter strøket i en længde av ca. 40 m. og ca. 50 m. efter faldet.

Der er inddrevet to stoller - 1 kun ca. 6-7 m. under dag-overflaten og 1 på 30 m. niveauet.

Den øvre stoll gjennomskjærer 2 kobberholdige magnetkis-gange. Magnetkisgang I er ca. 4 m. magtig og indeholder 3-4 % kobber på det sted hvor stollen skjærer.

Magnetkisgang II er mindre kobberholdig. Der er efter denne drevet en feltort mot nordøst. Sidstnævnte magnetkisgang går i den midtre del av gruben over til en svovlkislinse og fortsætter i strøk mot sydvest atter som magnetkis. Altså svovlkis i midten og magnetkis i fortsættelsen av strøket til begge sider.

Der blev i 1907 anlagt drift efter svovlkisen og i det første driftsår blev der uttatt ca. 2000 tons svovlkis med indhold ca. 3 % kobber og 45 % svovl.

Efter faldet fortsatte imidlertid linsen kun til et dyp av 25 meter. Ved svovlkislinsens utgåen efter faldet fandtes der en pen klump 1 ste classes kobbermalm. Der blev uttatt ca. 260 tons kobbermalm med vel 16 % kobber.

Fortsættelsen efter faldet dannes nu av kobberholdig magnetkis med ca. 2-3 % kobber.

Denne magnetkismalmgang er i midten av gruben ca. 5 m. mægtig og fortsetter i strøket til begge sider, idet den dog smalner av.

Her er en meget fin anledning til strosse-drift på denne malm, idet den er opfaret fuldt færdig til strossing.

I den nedre stoll er magnetkisen 6-7 m. mægtig men er her litet kobberholdig.

Gang I eller II?
Conclusion. Det viser sig at kobbermalmen følger magnetkisen, der også er tæt impregnert med kobberkis. Ved å drive efter den største magnetkisstok vil man erholde meget malm med 2-3 % kobber og jeg er også forvissset om at man vil træffe rike klumper av extra fin kobbermalm.

Den forrige drift var anlagt efter svovlkis og i det hele noget i det liggende av den store magnetkis.

Magnetkismalmen vil kunne leveres meget billig på stedet og planen i det hele må derfor gå ut på at lagre denne malm på stedet for senere at opsette et extraktionsverk eller smelteverk og foreløbig kun sælge den rike malm man påtræffer.

Når man sammenligner Storvold grube med Rørosgruberne i samme strøk, vil man finde at også ved de sidstnævnte gruber følger kobbermalm altid magnetkisen. Også ved Rørosgrubene har man stadig uholdige partier eller fattig kobberholdig magnetkis, idet Rørosgrubene er avbygget indtil et dyp av ca. 2000 meter.

Der er altså overveiende sandsynlighet for at kobbermalmen i Storvold ikke snart forsvinder men ligesom i Rørosgrubene vil holde ut til et meget stort dyp.

Aalen den 23/5 1914.

Kr. Haslum (sign)
bestyrer ved Kjøli gruber.